

maulets al carrer

Agost

Durant l'atac israelià al Líban i Palestina, l'assemblea de Ciutat es fa present a les diferents convocatòries solidàries.

Militants de Maulets participen a la contraromeria de La Real. Es participa de la resistència pacífica i es penjen diverses pancartes. La premsa aprofita els incidents provocats pels romers i inicia una virulenta campanya de difamació contra Maulets.

En el marc de la campanya "les arrels no neixen del ciment" s'editen i aferren centenars de cartells en contra de la construcció d'habitatges il·legals al barri de Mandra d'Inca. La concessió de permisos la feta el mateix Pere Rotger en persona.

Setembre

L'assemblea de Maulets del Pla i Llevant realitza la seva primera acció amb la pintada d'un mural als apartaments il·legals de Ses Covetes. Des de Maulets demanem la immediata demolició dels blocs sense cap tipus de compensació

Comença una campanya informativa sobre Maulets als pobles de l'assemblea de Mallorca Nord. S'editen uns adhesius amb el lema "des dels nostres pobles... construïm un futur dignes!"

Diversos membres de Maulets despleguen una pancarta durant la hissada de la bandera de Mallorca. L'acció serveix per denunciar la falsa diada de Mallorca inventada pel Consell, alhora que també per reclamar que la diada és el 31 de desembre

A fi de protestar per la presència de diversos carrers que homenatgen a genocides del nostre poble, l'assemblea de Maulets de Ciutat canvia el nom del carrer Caballero de Asphelt pel de Joanot Colom.

Pintada d'un mural a la carretera d'Inca a Selva amb el lema "Independència!!!"

Després d'un mes escàs de vida, l'assemblea de Mallorca

Nord realitza l'acte de presentació pública a local "Sa congregació" de Sa Pobla. A l'acte hi actuen xeremiers, es fa una xerrada, una projecció de vídeo i un sopar popular per finançar l'assemblea

Octubre

En aquest mes marcat per la celebració d'actes de caràcter feixista i espanyolista, les diferents assemblees aprofiten per fer actes de rebuig. D'aquesta manera, per protestar contra el 12 d'octubre es realitzen diverses accions a Ciutat, Pollença i Santa Margalida. A Ciutat es realitza una acció a la Feixina, tintant la font que l'envolta de color vermell. A Pollença es penja una pancarta i a Santa Margalida es fan diverses pintades contra la guàrdia civil.

Les activitats d'aquest mes finalitzen amb una bona notícia; la presentació de l'assemblea del Pla i Llevant. L'acte de presentació es fa en el marc de la fira de Porreres. L'acte de presentació compta amb una xerrada a càrrec de membres del GOB.

Novembre

Diversos col·lectius, entre ells l'assemblea de Maulets-Mallorca Nord, organitzen una diada antitaurina a Inca.

L'assemblea de Maulets de Ciutat i el sindicat CGT inicien una campanya per denunciar l'especulació desenfrenada i per reclamar un habitatge digne pel jovent. Fins el moment, s'han editat milers d'adhesius i tríptics

En el marc de la fira de l'esclatsang de Mancor de la Vall, l'assemblea de Mallorca Nord es va fer càrrec d'una paradeta de material durant tot el dia.

Desembre

Xerrada sobre la destrucció amb el portaveu del GOB, Miquel Àngel March, a Pollença. La xerrada, que compta amb la presència de prop de 70 persones, serveix per presentar els actes del 31-D i la campanya contra l'especulació de l'assemblea de Mallorca Nord.

El combat de maulets continua. Visca la Terra!

N3

**TARDOR
2006**

BROTS

(Publicació del jovent en lluita)

>>>Contacte:

mallorca@maulets.org

mallorcanord@maulets.org

plaillevant@maulets.org

EDITORIAL

EN TEMPS DIFÍCILS... ORGANITZACIÓ I LLUITA

Al Brots de l'estiu, aprofitàvem els tres anys de presència de Maulets a Mallorca per fer balanç de la feina feta. Ara idò, pot ser bon moment per avaluar la situació actual i els nous reptes als quals ens que haurem d'encarar.

Avui, la principal qüestió que hem de valorar és que actualment Maulets té tres assemblees a Mallorca, una a Ciutat, una altra a la part nord de l'Illa i la darrera al Pla i Llevant. Amb això es soluciona, no totalment però sí en gran mesura, un dels mals endèmics de l'independentisme a Mallorca: la dificultat de mobilització a la Part Forana. Les tres assemblees són una mostra del creixement de l'organització a l'Illa, però no l'únic, car aquest creixement no només ha estat en quantitat, sinó també en qualitat. Mostra d'aquest darrer tipus de creixement és el fet de la participació de l'organització en una ràdio, fent un programa o una campanya per l'habitatge (amb el sindicat CGT), el principal problema del jovent.

Si bé la situació actual ens duu a un cert optimisme, la prudència s'apodera de nosaltres quan veim la realitat a la qual ens enfrontam: manca de vivendes, repressió, destrucció del territori, etc. L'especulació segueix sent el principal problema al qual s'enfronta el jovent de l'Illa, un problema que hipoteca les nostres vides. Ens les hipoteca de diverses maneres, per una banda no ens permet accedir a una vivenda i així independenditzar-nos i, per l'altra, ens fa malbé el ja de per si destrossat territori.

I, per si la situació del jovent no fós prou difícil, l'espanyolisme ataca de nou. Ara toca el trilingüisme. Aquest nou atac, anomenat Decret Fiol, pretén integrar una tercera llengua a l'ensenyament, fet en un principi positiu, ara bé, com no podia ser d'altra manera, això es farà en detriment del català. Al Conseller Fiol no l'importa que tota la comunitat educativa s'hi oposi o que no hi hagi els recursos materials i humans necessaris per tirar-ho endavant, a ell l'únic que li interessa és restringir l'ensenyament en català. A més a més, per la manca de pressupost, això beneficiarà a l'escola privada, en detriment

de la pública. Tot plegat, un nou atac de l'espanyolisme més ferotge.

Per poder afrontar aquests reptes, cal estar organitzats i preparats, cal mantenir-se forts. Maulets ens oferim com a eina de treball contra l'espanyolisme i el capitalisme que ens intenten impossibilitar de viure en llibertat. Per això apostam per tal que tot el jovent independentista i revolucionari de l'Illa s'aplegui al que està en lluita i tots i totes juntes plantem cara.

Perquè ahir no ho vàrem fer, perquè demà serà tard: ara... ORGANITZA'T I LLUITA!

Maulets Mallorca

>> Un disc...

Cesc Freixas - Set voltes rebel (Bullanga Records, 2005)

"Set voltes rebel" és el títol del primer treball d'aquest jove cantautor, on la claredat de les lletres i la melodia de la música deixen, al seu pas, onze temes que es mouen entre la cançó i la rumba, arribant, fins i tot, al chill-out o trip-hop.

>> Un llibre...

Skinheads a Catalunya - Viñas, Carles

Els aldarulls i crims comesos per skinheads arreu d'Europa i, en especial, a Catalunya, han originat una gran alarma social. Però què són, qui són i quants són els skins catalans? Perquè ni tots els skins són nazis, ni tots els neofeixistes són caps rapats.

>> A la xarxa...

www.productesdelaterra.cat

El projecte de la botiga virtual de productesdelaterra.com ha estat ideat, dissenyat i és gestionat per *Avellana Digital*, empresa de serveis multimèdia i internet (consultoria, disseny web, imatge corporativa, programació) ubicada a Reus (Baix Camp).

Alguns dels membres d'*Avellana Digital* estem relacionats amb el teixit associatiu local i entitats en defensa de la llengua i cultura

CALAI X DE SASTRE

NECESSITEM LES DUES NÒMINES
UNA ENTRADA I DOS AVALS...

CADA ANY QUE PASSA
QUE NO VENC UN PIS...

...AH I ELS ANÀL-LISIS, QUE
60 ANYS D'HIPOTECA NO SÓN
BROMES, HUA, HUA !!

SÓC UN 40% MÉS RIC !

SÓN 20M2 PERÒ SOU JOVES
I US ESTIMEU MOLT, NO?

I NO SOU NÈGRES, NI
FEU CARA DE BÚLGARS !!

DEGAU-LIS
FINS QUE
PAGUIN..

... O S'EN
VAGIN !!

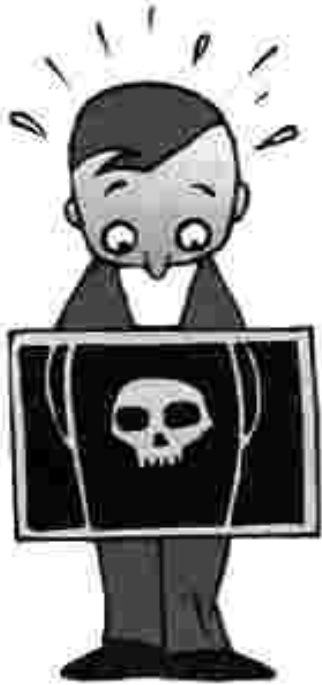
J.Morey

30 DE DESEMBRE MANIFESTACIÓ
Terra, llengua i cultura
EL JOVENT SEGUIM LLUITANT!

L'EMPREMTA SOCIAL I TERRITORIAL DEL NEGOCI IMMOBILIARI

Ara bé, no s'ha de creure que tot el consum de droga està directament instigat per aquells aparells. L'Estat només n'afavoreix la circulació directament quan ha d'enfrontar situacions d'alta conflictivitat.

En el fons, gran part de la drogoaddicció actual va lligada al model d'oci d'una bona part del jovent. Aquest model de diversió es vesteix d'un fals hedonisme i és la manifestació de la ideologia consumista en aquest àmbit.

La droga es consumeix per aconseguir estats d'eufòria, felicitat (plaer, potser) o simplement perquè el cos resisteixi el desgast físic de moltes hores sense dormir. Se'n justifica el consum adduint la necessitat d'evadir-se després d'una setmana, segurament dura, de feina. Per tant, aquest jovent compleix setmana rere setmana un cicle preestablert: cinc dies per a la vida

productiva (caracteritzada per la precarització, l'explotació i la falta d'objectius a la vida) i dos per evadir-se'n. Evidentment, en aquest plantejament vital no hi ha cabuda per a l'anàlisi d'aquesta situació ni per a la participació política; s'escampa, per tant, l'actitud «passotista» i de dimissió davant d'unes possibles alternatives polítiques que podrien modificar substancialment aquesta situació. No cal dir que a l'actual sistema de dominació li interessa que continuï aquest model, que s'origina a partir de la seva lògica econòmica. Per tant, el que comença sent en principi concebut com un negoci més (l'anomenada indústria del lleure en el seu conjunt i la producció i circulació de drogues, en particular) acaba esdevenint funcional per a aquest mateix sistema, ja que d'aquesta manera es neutralitza una part del jovent mantenint-lo alienat.

En aquest terreny i pel que fa a l'independentisme, no hi valen ambigüitats ni liberalismes, ja que el futur del moviment en pot dependre. Cal exigir al(e)s independentistes organitzats/des un comportament pulcre en aquesta qüestió. Si es comença permetent el consum d'un munt de cerveses en el transcurs d'una reunió, es pot acabar fent ulls grossos davant d'altres consums. És impossible transformar una societat si els i les qui haurien de combatre amb més persistència i contundència la ideologia dominant contribueixen amb els seus actes a perpetuar-la. L'independentisme, doncs, ha de crear un model d'oci alternatiu.

Article extret del següent llibre Petit Llibre Roig
del/la Jove Independentista

El model de desenvolupament territorial de les Illes Balears pren la forma dictada per la lògica del capital, i es fa el seu lloc dins dels espais del Centre de l'economia-món capitalista subordinant-se a les esferes del poder. S'assumeix, dins d'aquest context, un ritme de creixement i consum que supera desmesuradament la capacitat de càrrega i de justícia social de les Illes, obviat el fet insular i entrant en una esfera de construcció (destrucció) irracional i desorbitada.

L'actual boom immobiliari comporta una acceleració de la urbanització que pot arribar a consumir 2 ha/dia de sòl a partir de l'any 2000. Entre 1956 i 1973, etapa del primer boom turístic, es consumien 0,7 hectàrees/dia de sòl (CITIB, 2001), fet que es tradueix en l'increment del 2'14% de creixement de l'edificació anual amb uns 10.000 habitatges. El nombre total d'habitatges a les Illes era el 2005 de 546.589, segons el Centre de Recerca Econòmica (2006), nous cada any. Paradoxalment, aquest ritme desorbitat d'urbanització i d'edificació no implica un descens del preu de l'habitatge, sinó el contrari: el €/m2 de sòl d'habitatge evoluciona amb una tendència a l'alça que supera la de l'edificació i que assoleix una variació anual del 16,14%. Per a l'habitatge usat, per a l'habitatge nou és del 13,12%, segons Tinsa, 2006., sent a 2.587 €/m2 el preu mitjà per a l'habitatge nou a les Illes. És el que s'anomena "la bombolla immobiliària".

La inflació del mercat immobiliari, així com l'escalada vertiginosa de la urbanització i del preu, s'expliquen per l'ús de l'habitatge com actiu financer i no per la seva finalitat com a llar. És a dir, que el ritme forassenyat de construcció no resulta de la demanda d'habitatge com a valor d'ús, sinó de la seva utilització com a valor de canvi. Aquest valor de canvi és el que s'anomena plusvàlua del sòl (no entès com a concepte marxista, ja que dins d'aquestes operacions ni es produeix res, ni hi ha treball pel mig) i és la base de l'especulació immobiliària.

I és que, invertir en habitatge resulta sovint més rendible fins i tot que invertir en borsa i sobretot menys arriscat. Les xifres de 2004 presentades

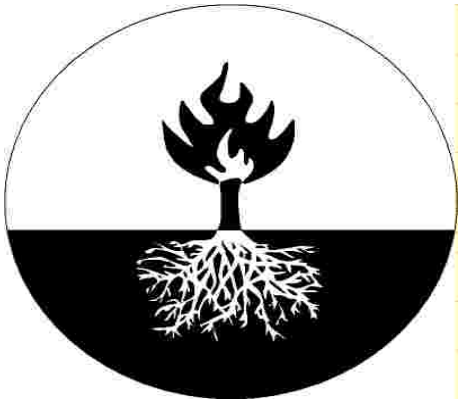
pel CRE (2005) mostren que la rendibilitat que oferí la inversió en borsa el 2004 fou del 17'3%, mentre que la rendibilitat que s'extreia de la inversió en immobles fou del 19%. Així, segueix l'atracció de fluxos financers com a inversió alternativa, que implica una demanda a l'alça en aquest tipus d'inversió i que exerceix una pressió continua sobre el preu de l'habitatge, que no deixa de créixer. No resulta curiós, doncs, que dues terceres parts de la cartera d'actius financers de l'Estat es destinin a habitatge (Banc d'Espanya, 2005). D'aquesta manera, la correlació entre la demanda d'habitatge i l'evolució demogràfica, resulta inexistente des del moment que el valor d'ús de l'habitatge passa a un segon terme i allò que es prioritza és el seu valor de canvi. Així, la demanda d'habitatge creixerà en paral·lel a la capacitat adquisitiva (o a la capacitat d'endeutament) de la població.

Aquí entra en joc el paper de la banca i de les institucions financeres, que intervenen creant oportunitats d'obtenir valors d'ús, per tal d'aconseguir valor de canvi. És a dir, ofereixen la capacitat d'endeutar-se a un percentatge elevat de la població, ja sigui per assolir la capacitat d'adquisició de la propietat d'immobles, bé sigui per a atènyer el seu fi com a llar, o bé sigui com a inversió en propietats immobiliàries amb finalitats especulatives.

JOVE, DROGA, LLEURE i «SEGURETAT CIUTADANA»

En aquest sentit, les ciutadanes i els ciutadans de les Illes, durant l'any 2003, van veure concedides 18.081 hipoteques, amb una mitjana de 130.000 € per habitatge hipotecat, xifra que sobrepassa la mitjana estatal en 9.000 €. Aquestes xifres signifiquen que l'esforç financer, segons el ministeri de l'habitatge (2005), de la població illenca implica un 47,9% del salari d'aquesta, sent del 63,5% per als menors de 35 anys.

Per tant, la dinàmica del mercat immobiliari no promou una millora de l'accés a l'habitatge, sinó que impulsa uns mecanismes d'inversió que fomenten que els preus dels immobles siguin i segueixin pels núvols i que la població romangui cada cop més endeutada i per tant, més sotmesa als interessos del poder. Amb això, es crea un paisatge urbà atapeït d'habitatges que no exerceixen la funció per a la qual teòricament han estat construïts, per la residencial, sinó que romanen desocupats i infrutilitzant el seu ús, a l'espera d'una revalorització. A les Illes Balears, segons l'INE (2001) hi ha 182.683 habitatges desocupats, dels quals 85.535 són buits i 97.148 s'empren com a segona residència. Aquests nombres representaven un 59,81% (28% i 31,81% respectivament) del total d'habitatges. A Palma, igualment, aquestes xifres són elevades: 35.044 habitatges desocupats que representen un 29,33% de la totalitat, dels que 23.502 són habitatges buits (19,60% del total) i 11.542 segones residències (9,6%).

Malgrat aquesta quantitat d'habitatges desaprofitats, les polítiques urbanístiques no castiguen aquesta condició, sinó que la segueixen fomentant, tot fent lleis que permetin un creixement urbanístic il·limitat. El Pla Territorial de Mallorca, per exemple, contempla una capacitat d'allotjament amb un sostre potencial de 3.000.000 de places (mentre que actualment la capacitat d'allotjament de Mallorca és de 1.400.000 places), així com permet la construcció de 100.000 nous xalets al sòl rústic (actualment n'hi ha 74.000). La irracionalitat urbanística que caracteritza el model territorial implantat a les Illes, visualitzada en les cares dels polítics de torn del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, ve conduïda des de l'èlit empresarial de la immobiliària i de la construcció: Grup Drac (Vicens Grande), Kunh and Partner, Grup Fer, OHL (Obrascon Huarte Lain, Juan Miguel Villar), FCC (Fomento de Construcciones i contratas, Esther Koplowitz), ACS (Actividades de Construcción i Servicios, Florentino Pérez), Sacyr Vallhermoso (Luis del Rivero), Acciona (José manuel Entrecanales), Ferrovial (Rafael del Pino)... entre d'altres.

En conclusió, la expansió de la urbanització transforma el territori, consumint hectàrees de sòl i incrementant el nombre d'habitatges. Tot i aquest increment, però, els preus dels habitatges, no només no davallen, sinó que es veuen incrementats fins a un nivell inassolible per a una gran part de la població. Així, es contradueixen les lleis del lliure mercat: amb una major oferta, uns preus més alts?? Tant sols l'especulació financera permet la interpretació d'aquest fet. Davant l'amenaça social i ambiental que representen aquestes lleis de l'economia neoliberal, la societat pot fer-hi front mitjançant una altra lògica a la del mercat i que no tinguem com a finalitat última el capital, sinó les persones. D'aquesta manera, cal fer-se càrrec del valor d'ús de tots els espais que han estat constituïts amb aquesta finalitat, malgrat no sigui el més rendible per al lucre dels agents urbanístics i de l'especulació.

Una part del jovent manté una actitud de rebuig cap a les estructures establertes. El seu desig és modificar-les i millorar-les, en la voluntat d'aconseguir cotes més altes de llibertat. Si més no en la nostra societat, aquests joves no han estat encara integrats i és per això que posseeixen un potencial de revolta. La no-acceptació del món tal com és, els porta a triar entre dues alternatives:

-La via de protesta revolucionària, de destrucció i construcció d'unes noves formes polítiques més lliures i justes.

-Encara que aquest món no m'agradi, davant la impossibilitat política de modificar-lo, me'n construeixo un de particular: el món de la droga.

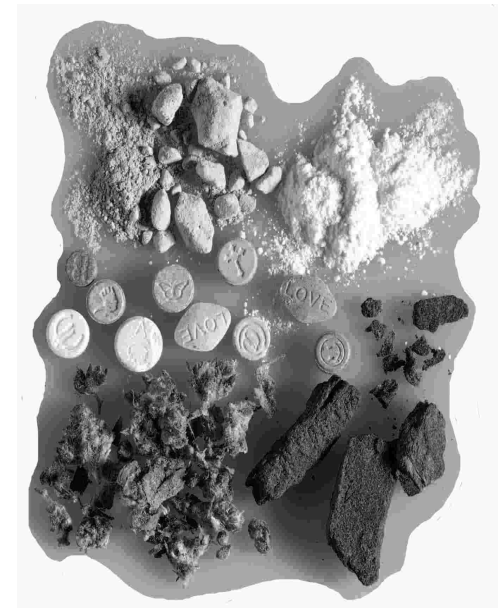
Els addictes a la droga, que tenen unes necessitats diàries de consum de droga, es poden veure obligats a atracar i a robar. El resultat és la «inseguretat ciutadana», la conseqüència immediata de la qual és la demanda per part de la ciutadania de més policia, més repressió. L'opinió pública juga a favor de la voluntat repressiva del règim. És per això que a l'Estat li pot interessar l'existència de la drogoaddicció, ja que justifica el seu sistema repressiu i, ahora, el legítim.

Per tant, l'Estat pot voler mantenir una situació en què la droga sigui:

-La forma directa de control i neutralització d'elements joves no integrables pel sistema, que podrien adoptar plantejaments radicals de lluita política.

-La justificació de l'augment de les forces repressives, conseqüència dels delictes, atracaments, robatoris, etc. produïts per la necessitat econòmica diària que comporta la droga.

Algunes dades històriques confirmen la implicació dels aparells de l'Estat en la circulació de la droga. Recordem la forma com el FBI desarticulà el moviment dels «Black Panthers», introduint droga en els guetos negres, la qual cosa creava l'economia de la droga i neutralitzava de la militància política. Recordem també com es va atacar l'esquerra abertzale durant els anys 70 i 80, l'època en què Donostia tenia l'índex de drogoaddicció més alt de l'Estat espanyol. També podem pensar en el potencial revolucionari del moviment hippy si no l'haguessin dinamitat amb la droga. O, fins i tot, en com es van destruir estructures mil·lenàries com la de la Xina mitjançant la popularització de l'opi, destrucció organitzada escrupolosament pel Japó i les potències europees.

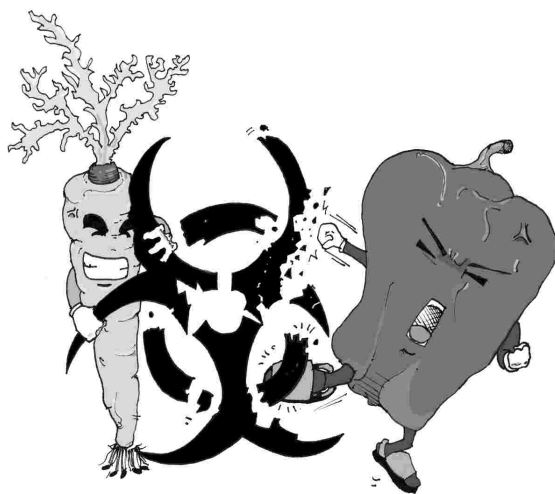
COOPERATIVES AGROECOLÒLIQUES: PRÀCTICA ANTAGÒNICA AL CAPITALISME

Des de l'esclat dels moviments socials contraposats a la globalització econòmica han estat les petites agricultores i pageses les seves més fortes baluards i les que han articulat una de les xarxes de resistència global més potent. Al crit de "l'agricultura fora de l'OMC" avisaven de les desavantatges del model agrari capitalista que, sota la premisa del màxim benefici a curt termini, no comprèn les necessitats ecològiques i socials de cada territori, provocant la pèrdua de diversitat, la ruïna de petites agricultores, el robatori de llavors, la contaminació de sòls i la desestructuració del món rural. L'escenari al qual ens duu aquest model és el control de l'alimentació per part d'unes poques multinacionals, acabant així amb la sobirania alimentària dels pobles.

A la nostra pràctica diària, aquesta anàlisi es contraposa amb la necessitat de poder alimentar-nos vivint, com ho feim la majoria de nosaltres, a zones urbanes on la possibilitat de cultivar per a l'autoconsum és pràcticament impossible com a conseqüència dels nostres ritmes de vida, per la qual cosa ens veim obligades, un i altre cop, en caure en la incoherència de consumir allò que criticam. Lluny de caure en la paranòia de la contradicció, podem organitzar-nos en altres models existents i reals per tal d'anar cobrint totes aquestes necessitats. Les cooperatives de consum agroecològic suposen una manera de fer-ho. Sota aquest model agrari, a més a més del respecte per a les necessitats ecològiques del territori i les varietats locals, se cerca la justícia social entre productores i consumidores. Això suposa anar més enllà del canvi social de cada consumidora, que no suposaria una amenaça per al model de producció i consum. L'organització col·lectiva de les cooperatives agroecològiques suposen la creació d'un espai d'intercanvi paral·lel al mercat capitalista i regulat, no per l'oferta i la demanda, sinó per la confiança i la

solidaritat. D'aquesta manera, mitjançant el consum, sí podem plantar cara al model imperant, no només per la creació d'un mercat alternatiu, sinó per la possibilitat d'invertir els valors actuals, de prendre part en la gestió de les nostres necessitats, de reapropiar-nos de la sobirania alimentària robada i, el que és més important, de teixir xarxes descentralitzades amb les que fer créixer el moviment de resistència global i de transformació social des de les nostres necessitats locals.

Luis Rico, membre del BAH!

ELS CAMINS PÚBLICS A POLLENÇA

La plataforma pro camins públics i oberts veu com a Pollença així com a altres indrets de Mallorca apareix després de veure com es produeix un tancament progressiu de camins, per això em decidit actuar en defensa dels camins públics d'aquest municipi, sense posar en dubte els drets de la propietat privada, però en defensa d'aquest patrimoni que són els camins públics. Per això demanem d'una manera cívica però clara que l'ajuntament restableixi l'ús d'alguns camins que ara mostren dificultats per tal de ser transitats. Així, actualment alguns exemples són el tancament de la carretera i camí vell de Pollença a Lluc, malgrat un decret de batlia del 25 de Maig del 2006 i que actualment es troba tancat i a més en el tram de son March fins a ca l'Herevet amb un estat de conservació pèssim, tenim coneixement d'obres de pavimentació a l'any 1975, és a dir posteriorment a la obertura de la nova carretera fetes amb doblers públics, però en els darrers anys no s'hi ha fet cap treball de conservació. També ens trobem amb el ja conegut cas del camí de Ternelles, amb una proposta de regulació de sols 20 persones diàries pel camí, amb una proposta que consideram absurda i excessivament restrictiva. El camí del Coll de Siller, que després de les denúncies d'alguns grups polítics i de la mateixa plataforma a fet que l'equip de govern reaccioní davant aquest tancament. Un altre cas és el de "La Fortalesa d'Albercuix", que és Bé d'interès Cultural sense que es publiquin enlloc quin són els quatre dies de visites mensuals que li pertoquen i si es fessin públics ens demanem, per quin camí i podríem accedir, doncs el seu accés és tancat.

Volem celebrar l'anunci del projecte per part del Consell Insular de Mallorca de la recuperació del camí vell del far de Formentor, per tal d'incorporar-lo a la ruta de pedra en sec, i esperem que això provoqui la neteja dels arbres caiguts al temporal de Novembre de 2001, així com que s'aturi l'espoli d'algunes pedres del camí que s'han anat duent a terme sense que s'hi poses remei.

Per altra banda esperam la contesta a les al·legacions que vam presentar per tal de ampliar el catàleg de camins esperant que la seva aprovació es realitzi amb la major celeritat possible, doncs la seva publicitat suposa un actiu molt important per tal de fomentar la desestacionalització turística del nostre municipi i per tal de millorar l'oferta turística d'aquest. A més consideram interessant que l'ajuntament faci una publicació on és trobin les excursions que es poden fer a Pollença.

Treballam per provocar la actuació del nostre Ajuntament, tant en la immediata actuació del batlle de Pollença per tal d'obrir els camins que és troben tancats, com en les millores d'alguns d'aquests camins per tal del regidor encarregat, així com també feina de recerca a l'arxiu municipal de Pollença, per recuperar documentació arxivística que certifica la titularitat pública d'aquests camins i anam realitzant actes per donar a conèixer la problemàtica a l'opinió pública.

La plataforma no descarta emprendre les accions que cregui oportunes per tal de reclamar la recuperació d'aquests camins.

Plataforma pro camins públics i oberts.

L'abril de 2006 va renéixer, després d'anys aturat, el JAG (Joves per l'Alliberament Gai). El JAG és una organització de joves que lluita per l'alliberament gai revolucionari als Països Catalans. És una organització assembleària i independent, amb lligams ideològics amb el FAGC i amb l'Esquerra Independentista. El JAG ressorgeix per la iniciativa d'un grup de gent jove que decideix tornar a engegar el projecte. Així comença la nova etapa del JAG. El JAG havia nascut el 1986, a partir d'un grup de militants joves del FAGC. En aquests vint anys, el JAG no ha deixat mai d'existir, però ara feia anys que estava aturat.

L'objectiu principal del JAG és tornar a bastir el moviment d'alliberament gai revolucionari des de l'àmbit juvenil. Els darrers anys la majoria d'organitzacions del moviment s'han anat institucionalitzant molt, abandonant el caràcter revolucionari i combatiu. Tot i així, queden organitzacions, com el FAGC, que mantenen viva la lluita tal i com nosaltres l'entendem, i és d'aquí d'on nosaltres sortim. Volem que la gent jove combativa del moviment pugui tenir de nou un referent.

Tot això es concreta en diferents objectius més específics:

Lluitem contra l'homofòbia institucional i social, que segueix més viva que mai. Malgrat ens vulguin fer creure que ara ja tenim tots els drets i que aquí ja no hi ha cap problema, els atacs i les agressions segueixen dia rere dia. També lluitem contra l'assimilació del fet homosexual al capitalisme i als esquemes del patriarcat: Lluitem contra el concepte d'"euro rosa", el suposat alt poder adquisitiu que tenim gais i lesbianes, que naturalment és fals; lluitem contra els guetos i la falsa igualtat social. Volem que qualsevol persona pugui expressar la seva sexualitat de la manera que vulgui a cada racó dels Països Catalans, no només en determinats barris de València o Barcelona. A més, rebutgem l'intent d'encaixar el moviment GLT a les normes socials del patriarcat amb mesures reformistes com el matrimoni civil. Aquestes reformes no són més que un intent d'encaixar-nos justament a allò que pretenem destruir: el patriarcat.

Finalment, considerant el JAG ideològicament emmarcat dins l'Esquerra Independentista, pretenem, amb esforç, treball i lluita, omplir un buit dins de l'MCAN, el de l'alliberament gai revolucionari.

Com hem dit, el JAG té com a marc nacional els Països Catalans, i l'objectiu és arribar a tenir militants arreu del territori. De moment, però, el gruix de la militància és del Principat i del País Valencià. La gent que estigui interessada en el JAG només ha de visitar la nostra web, o enviar-nos un mail a i es podrà posar en contacte amb nosaltres.

L'any 1994 començaren les obres de construcció de 67 apartaments que canviaren radicalment la fesomia de Ses Covetes. Se tractava de 13 blocs d'edificis situats just damunt la platja d'Es Trenc, a primera línia de la mar i a un dels llocs més emblemàtics de les illes. El 1992, l'Ajuntament de Campos encara tenia pendent d'aprovar les normes subsidiàries que definien el que era sòl urbanitzable i el que era sòl rústic. Ses Covetes encara estava fora de qualsevol classificació, però ja el 1988 la llei de costes decretava que aquest sòl no era urbà. El 1992 però, l'Ajuntament de Campos otorgà igualment la llicència a la promotora Marina Ernst, per fer 13 blocs de 67 apartaments. El 94 començaren les obres i s'arrassà una gran zona de vegetació a Ses Covetes. Hi ha diverses denúncies a l'Ajuntament de Campos, que no en fa cas i deixa continuar les obres; però davant les nombroses irregularitats del projecte i el seu elevat impacte ambiental i paisatgístic, el mes d'abril de 1995 les obres s'aturaren per resolució dels tribunals i se n'ordenà la seva demolició. Així i tot, els apartaments encara segueixen en peu, ja que des de llavors, l'Ajuntament començà una batalla en favor de la promotora Marina Ernst que dura fins a l'actualitat; l'Ajuntament s'ha dedicat a presentar recursos davant del tribunal suprem, per tal de defensar aquesta obra il·legal, utilitzant una instància pública per a la defensa d'interessos privats, en aquest cas una constructora. Tots aquests tràmits judicials han costat a l'Ajuntament de Campos més de 100 milions de les antigues pessetes!

Tot això, quedava després arrodonit amb els projectes d'autopista des de Ciutat fins a Lucmajor i Campos que hagués provocat la sobrevaloració dels apartaments, quedant com a única beneficiària d'aquesta "pilotada" urbanística la promotora Marina

Ernst. Afortunadament, tot això, gràcies a diferents denúncies ciutadanes i d'organitzacions com el GOB, no els va anar bé.

Recentment s'està especulant sobre la possibilitat que el Govern de les Illes Balears, juntament amb el Govern espanyol, comprin aquesta zona de Ses Covetes, la qual cosa significaria una compensació per a la immobiliària, tot i ser una obra clarament il·legal i que tanmateix s'ha d'esbucar.

Des de Maulets, creiem que l'única solució acceptable és la destrucció daquests apartaments sense cap tipus de compensació. Per això, l'assemblea de Maulets-Pla va realitzar un mural en protesta per una situació que és totalment insostenible. Amb el lema: "Les arrels no neixen del ciment", volem reclamar la immediata demolició de tot el complex sense cap tipus de premi per a una constructora que des d'un primer moment va iniciar unes obres dins la il·legalitat, i denunciar la clara defensa des de l'Ajuntament de Campos dels interessos privats enfront dels públics.

Mural de Maulets a Ses Covetes.